

عروسک های کوک شده در ورزش

پدری فرزند را که عازم مجلسی بود آموخت که در آن مقام، بالا بالا باید نشست و سخنان بزرگان باید گفت تا همگان بدانند که از خاندانی معتبر است و تحصیل و تربیتی شایسته یافته.

چون باز آمد و پدر جویای حال شد گفت: خاطر آسوده دار که همگان را انگشت بر دهان به جای نهادم. نخست آن که بر سر طاقچه نشستم، دیگر این که جز از شتر و فیل و کرگدن سخن به میان نیاوردم!

حالا در ورزش و فوتبال ما نیز هستند کسانی که بزرگی خود را در حمله به دیگران و در حرف زدن از هر دری جستجو می کنند.. آنهایی که تا دیروز برای گذران زندگی با انواع ناملايمات دست به گریبان بودند اینک با حمایت برخی ها خود را صاحب جلال و جبروت می پندارند و می اندیشند که اگر افراد موجه و شناخته شده را با حرف ها و نوشته های خود مورد حمله قرار بدهند می توانند بزرگ شوند و در ورزش و فوتبال برای خود جایگاهی دست و پا بکنند.

این ها هر چند که چند روزی می توانند با رفتارهای غلط و سؤال برانگیز نام خود را بر سر زبان ها بیندازند و به مانند غلامانی حلقه به گوش در خدمت اربابان قرار بگیرند ولی عمر بزرگی آنها چون حیابی بر روی آب بوده و با گذشت اندک زمانی از بین رفتنی است.

کسانی که می خواهند فقط باشند و دیده بشوند نمی توانند قابل اعتماد باشند. چرا که آنها حاضرند هر طور که منافعشان ایجاب کند، حرف بزنند و بر اساس نفع شخصی و یا به دستور اربابان این را بگویند و آن را مدح کنند و ثنا گویند.

گاهی آنچنان القابی را در ارتباط با برخی افراد به کار می برند که اگر انسان آنها را شناسد و فقط بر گفته این متملق ها توجه بکند فکر می کند که با نابغه های ورزش و فوتبال مواجه هستند

این ها عروسک های کوک شده ای هستند که حاضرند برای رسیدن به هدف همه را از دم تیغ بگذرانند و باکی از این کار هم ندارند.

باید بدانیم که دنیا ارزش آن را ندارد که انسان برای چند روز موقعیت اصول اخلاقی را زیر پا بگذارد و بدون توجه به پیشینه و گذشته ای که در ورزش این منطقه رخ داده است برای پیمودن راهی غلط و دردسر آفرین پافشاری کند. باید اهل عبرت و درس آموزی از فراز و نشیب های روزگار باشیم و خود را به مفت نفروشیم و آلت دست نشویم

هر که نامخت از گذشت روزگار

هیچ ناموزد ز هیچ آموزگار

